

בראשית פרק מד

(יח) וַיִּגַּשׁ אֵלָיו הַחוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי וְדַבֵּרְנָא עִבְדְּךָ דְּבַר בְּאַזְנֵי אֲדֹנָי וְאַל-יִחַר אַפְּךָ בְּעַבְדְּךָ כִּי כְמוֹךָ כִּפְרָעָה:

יחזקאל פרק לז

(טו) וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: (טז) וְאַתָּה בְּוֹאֵם קְחִילְךָ עֵץ אֶחָד וְכַתֵּב עָלָיו לַיהוָה וּלְבָנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרו חֲבֵרָיו וּלְקַח עֵץ אֶחָד וְכַתֵּב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ אֶפְרָיִם וְכַתֵּב עָלָיו לְיִשְׂרָאֵל חֲבֵרו חֲבֵרָיו: (יז) וְקָרַב אֲתָם אֶחָד אֶל-אֶחָד לֶךָ לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ לְאֶסְדִּים בְּיַדְךָ: (יח) וְכֹאשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלָיִךְ בְּנֵי עַמְּךָ לֵאמֹר הַלּוֹא-תִגִּיד לָנוּ מֵה-אֱלֹהֵי לָךְ: (יט) דַּבֵּר אֲלֵהֶם כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה: (כ) וְהָיוּ הַעֲצִים אֲשֶׁר-תִּכְתֹּב עֲלֵיהֶם בְּיַדְךָ לְעֵינֵיהֶם: (כא) וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה: הֲנִי אֲנִי לְקַח אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִלְכוּ-נִשְׁמ וְקִבַּצְתִּי אֲתָם מִסְּבִיב וְהִבֵּאתִי אֹתָם אֶל-אֲדָמְתָם: (כב) וְעָשִׂיתִי אֲתָם לְגוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל וְיִמְלֶה אֶחָד יְהוָה לְכֹלם לְמַלְךָ וְלֹא יִהְיֶה-יְהוָה עוֹד לְשָׁבִי גוֹיִם וְלֹא יִחַצּוּ עוֹד לְשִׁמְתִי מִמְּלָכּוֹת עוֹד: (כג) וְלֹא יִטְמְאוּ עוֹד בְּגִלּוּלֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם וּבְכָל פְּשָׁעֵיהֶם וְהוֹשַׁעְתִּי אֹתָם מִכָּל מוֹשָׁבֵתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ בָהֶם וְטִהַרְתִּי אֹתָם וְהָיוּ-לִי לְעָם וְאֵינִי אֶהְיֶה לָהֶם לְאֱלֹהִים: (כד) וְעַבְדִּי דָוִד מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם וְרַעְיָה אֶחָד יִהְיֶה לְכֹלם וּבְמִשְׁפַּטִּי יֵלְכוּ וְחֻקְתִּי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אֹתָם: (כה) וַיִּשְׁבּוּ עַל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדִּי לְיַעֲקֹב אֲשֶׁר יִשְׁבּוּ-בָהּ אֲבוֹתֵיכֶם וַיִּשְׁבּוּ עָלֶיהָ הֵמָּה וּבְנֵיהֶם וּבְנֵיהֶם עַד-עוֹלָם וְדָוִד עַבְדִּי יִשְׂאֵל לָהֶם לְעוֹלָם: (כו) וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם בְּרִית עוֹלָם יִהְיֶה אֹתָם וְנָתַתִּים וְהִרְבִּיתִי אֹתָם וְנָתַתִּי אֶת-מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם: (כז) וְהָיָה מִשְׁכְּנִי עֲלֵיהֶם וְהָיִיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ-לִי לְעָם: (כח) וַיְדַעוּ הַגּוֹיִם כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדֵּשׁ אֶת-יִשְׂרָאֵל בְּהִיּוֹת מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם:

בראשית פרק מד

(לב) כִּי עַבְדְּךָ עָרַב אֶת-הַנְּעֹר מֵעַם אָבִי לֵאמֹר אִם-לֹא אֲבִיאֲנֹהוּ אֵלָיִךְ וְחִטַּאתִי לֹא-בִי כֹל-הַיָּמִים: (לג) וְעַתָּה יִשְׁבֹּגְךָ עַבְדְּךָ תַּחַת הַנְּעֹר עַבְדִּי לֵאדֹנָי וְהִנֵּנִי יַעַל עִם-אָחִיו: (לד) כִּי-אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל-אָבִי וְהִנֵּנִי אֵינְנִי אִתִּי שֵׁן אֶרְאֶה בְרַע אֲשֶׁר יִמָּצֵא אֶת-אָבִי: **בראשית פרק מה** (א) וְלֹא-יָכֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנְּצָבִים עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאֻהוּ כְלֵ-אִישׁ מֵעָלָיו וְלֹא-עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתְנַדַּע יוֹסֵף אֶל-אָחִיו: (ב) וַיִּתֵּן אֶת-קִלְוֹ בְּבִגְדֵי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע בֵּית פְּרָעֹה: (ג) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-אָחִיו אֲנִי יוֹסֵף הָעוֹד אֲבִי חַי וְלֹא-יָכֹלוּ אָחִיו לְעַנּוֹת אִתּוֹ כִּי נִבְהַלּוּ מִפְּנֵיו: (ד) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-אָחִיו גִּשְׁוֹ-גֹא אֵלַי וַיִּגְשׂוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אֲחֵיכֶם אֲשֶׁר-מִכְרַתֶּם אֹתִי מִצְרַיִם: (ה) וְעַתָּה אֶל-תַּעֲצֹבוּ וְאַל-יִחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי-מִכְרַתֶּם אֹתִי הֲנִי כִּי לְמַחְלָה שָׁלַחְנִי אֲלֵהֶם לְפָנֶיכֶם: (ו) כִּי-זֶה שְׁנַתִּים הָרַעַב בְּקֶרֶב הָאֶרֶץ וְעוֹד חֹמֶשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין-חֵרִישׁ וְקָצִיר: (ז) וַיִּשְׁלַחְנִי אֱלֹהִים לְפָנֶיכֶם לְשׂוֹם לָכֶם שְׂאֵרֵי תְּבָאָרְךָ וְלִהְיוֹת לָכֶם לְפָלִיטָה גְדֹלָה: (ח) וְעַתָּה לֹא-אֲתָם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הֲנִי כִּי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁלַחְנִי לָאֵב לְפָרְעָה וְלֵאדֹן לְכָל-בֵּיתוֹ וּמִשַׁל בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם:

רש"י בראשית פרק מה

(ד) גשו נא אלי - ראה אותם נסוגים לאחוריהם, אמר עכשיו אחי נכלמים, קרא להם בלשון רכה ותחנונים, והראה להם שהוא מהול:

אוצר המדרשים (אייזנשטיין) עמוד תעד ד"ה (י) [מעשה המשכן]

כמו כן ח"י דוד המלך שבעים. ואלו שבעים שנה חסרו מאדה"ר, כי אדם חי תתק"ל שנה והקב"ה אמר לאדה"ר כי ביום אכלך ממנו וגו', ויומו של הקב"ה אלף שנים וכו'.

תהלים פרק מב

(ג) צְמָאָה נִפְשׁוֹ לְאֱלֹהִים לֵאלֹהִים לְאֵל חַי מִתִּי אֲבֹא אֶרְאֶה פְנֵי אֱלֹהִים:

תהלים פרק מד

(ג) נִכְסְפָה וְגַם-כָּלְתָהּ נִפְשׁוֹ לְחִצְרוֹת וַיִּלְוֶךָ לְגִי וּבִשְׂרִי אֶרְנֹנוּ אֵל אֱלֹהֵי חַי:

שערי אורה - השער השני - הספירה התשיעית:

צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבא ואראה פני אלהים (תהלים מב, ג):

השם השני משמות הקודש על דרך המעלות הוא הנקרא אל חי. יטעם הנקרא אל חי, לפי שהוא סוף ט' המעלות הנקראות ט' אספקלריאות. והוא המושך מכל הספירות מידת החסד והחיים למידת אדנ"י, כמו שהודענוך. ולפי שמושך ממידת החסד נקרא אל, ולפי שמושך ממידת החיים נקרא חי, וכשיתחבר ביחד החסד והחיים נקרא אל חי. וכשהוא ממשיך הכוח הזה במידת אדנ"י נקראת גם היא ארץ החיים, כלומר הארץ שבה מתקבצים החיים העליונים. ומכוח שם זה מושך שם אדנ"י החיים בכל הנבראים אשר בעולם למיניהם... ולפיכך דרשו בפסוק זה 'תוצא הארץ נפש חיה למינה', וזו נפשו של משיח... וכל הנפשות, העליונים והתחתונים, נמשכו להם משם אדנ"י, הנקרא ארץ חיים, בכח אל חי יתברך אשר משפיע בשם אדני כוח החיים ממקור החיים באמצעות עץ החיים. ולפי שתמצא כי כל בעלי חיים אשר בעולם מקבלין חיים מאל חי על ידי אדנ"י,

שפת אמת בראשית פרשת ויגש שנה תרמח

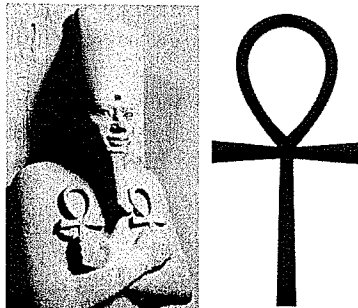
ויגש אליו יהודה כו' בי אדוני כו'. כי הנה יוסף ויהודה הם ב' מדריגות. איתא יוסף משלו נתנו לו. ומדת יהודה מלכות בית דוד דלית לי' מגרמי' כלום. וכל כחו הוא מה שהוא כלי לקבל ומוכן תמיד בהכנתו אל האדון ית"ש. וז"ש מה נאמר לאדוני כו'. ובכח הכנעה זו תיקן הכל. ומדה זו הוא בחי' יהודה ודוד כמ"ש מו"ז ז"ל יהודה ה' כלול בו. ואות דל"ת שהוא מלא הכנעה בהיותו יודע שהשם בו. וכן אותיות דוד. הד' שפלות. וזכה אח"כ להמשכת הקדושה שע"ז רומז אות ו'. ומ"מ נשאר אח"כ ד' כמקודם. [...] וז"ש בשם האר"י ז"ל בי אדני שהשם בו. ובאמת השם אדנות לא נזכר ביהודה. רק זה עצמו הרמז שיש בו הד' לבד שם הוי"ה. לומר שהגם שהשם בו. הוא לית לי' מגרמי' כלום ומקבל אדנותו ית' עליו לגרמי':

ובהפטרה קח לך עץ כו' והיו לאחדים בידך. נראה כי יהודה ויוסף הם ב' העצים עץ החיים הוא בחי' יוסף הצדיק כמ"ש בן איש חי. ולכן כתיב למחי' שלחני. להחיות עם רב. ויהודה הוא בירור התערובות של עץ הדעת טו"ר. וב' הנ"ל הם תורה חיי עולם. ותפלה חיי שעה. כי בבחי' זו הוא השתנות הזמנים. ולעתיד יהיו לאחדים כי יבורר הפסולת ויהי' דעת טוב ולא רע. ולכן עתה שיש תערובות צריכין בדרגא זו סייעתא דשמיא. [ואיתא כי דוד המע"ה אמר בחנני כו' ואח"כ נתחרט. והוא עצמו כנ"ל שהנסיון הוא להסיר הסיוע רק משלו מעצמו. וזה א"א להיות רק מי שהוא בבחי' עץ החיים שאין צריך בירור. אבל העומדין בבחי' עץ הדעת צריכין לעולם סייעתא דשמיא. ואינם יכולין לעמוד בנסיון כמ"ש אם אין הקדוש ברוך הוא עוזרו אין יכול לו]. ושבתי נמצא בו הארה מעץ החיים וז"ש טועמיה חיים זכו. וזה הנשמה יתירה היורדת בשבת לכן זכור ושמור בדבור אחד נאמרו כמ"ש והיו לאחדים שהוא מעין עוה"ב שאז יהיו לאחדים ממש. וזכור הוא בחי' עה"ח. ושמור עה"ד שצריך שמירה כמ"ש לשמור דרך עץ החיים. ובש"ק שנפתח שער הפנימי שאין תערובות פסולת לכן הם לאחדים. וכאן ויגש אליו ה' ג"כ תיקון החטא ונעשו לאחדים כמ"ש בזוה"ק בפסוק ולא עמד איש אתו. והוא נרמז גם בשבת דכתיב ביני וביני בני ישראל. ולא יש תערובות ומגע נכרי לכן נמצא בו האחדות מעה"ח והדעת טוב כנ"ל:

ספר מי השילוח - פרשת ויגש

ויגש אליו יהודה, הנה זה הכח נתן הש"י בשבט יהודה שאינו מיאש עצמו לעולם, אף כי יראה שיעבור עליו מה, והנה בפרשה הקודמת אמר הנו עבדים לאדוני והי' נראה שהתחיל ליאש א"ע והי' נחשב בעיניו כשגיאיה מה שהתחייב א"ע לאביו בשתי עולמות על בנימין, ובזאת הפרשה התחזק עצמו מאד לפני הש"י, שאף שעשיתי שלא כהוגן מ"מ יש יכולת ביד הש"י להושיע לי, וזה ויגש אליו יהודה, **אליו היינו במעמקי לבו של יוסף** עד שהי' מוכרח להתודע להם. כי כל הפסוקים הללו הם טענה נגד הש"י ויהודה הי' סובר שעומד לפני מלך גוי ומתוכח עמו, וכאשר שלח להם הש"י הישועה אז ראו שגם למפרע לא היו בסכנות, כי באמת היו מתוכחים עם אחיהם, וכן לעתיד כאשר יושיענו הש"י ויפדנו אז יראה לנו ה' כי לא היינו בגלות מעולם ולא משל עלינו שום אומה רק ה' לבדו, וזה פי' הפסוק ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו, היינו בעוד מעט יתבטל רשע, והתבוננת היינו בבינת הלב באם תרצה להבין על מקומו, ואיננו היינו תראה כי לא הי' בו שום כח ממשלה עליך:

The **ankh** (/ˈæŋk/ or /ˈɑːŋk/; Egyptian: IPA: [ʕaːnax]; U+2625 ☥ or U+132F9 ☪), also known as breath of life, the key of the Nile or crux ansata (Latin meaning "cross with a handle"), was the ancient Egyptian hieroglyphic character that read "life", a trilateral sign

for the consonants Ayin-Nun-Het.